

Příloha 1 – Plán třídní schůzky (Paní učitelka A)

PLÁN TŘÍDNÍ SCHŮZKY 23.9.2019, 4.C

TERMÍNY

- viz. Informační kniha
- plánovaná představení
- ŠvP

ŠKOLNÍ ŘÁD, DRUŽINA

- Vyzvedávání dětí ze družiny

GDPR, BEZPEČNOST ŽÁKŮ

- Dokument pravidla pro zajištění bezpečnosti žáků

ŠKOLNÍ PSYCHOLOG

- Nová školní psychologka Anna Marie Pospíšilová

VSTUPNÍ TESTY

- Orientační, opakovací testy z ČJ, MAT, AJ, ČaS

ČaS

GEOMETRIE + RÝSOVACÍ POTŘEBY

ČTENÁŘSKÝ DENÍK

PLAVÁNÍ A TĚLOCVIK

Pomůcky + papíry, kapesníky, štětce, barvy, možnost levného nákupu

Domácí úkoly

DOTAZY

Příloha 2 – Zápis informací ze třídní schůzky provedený rodičem (Paní učitelka A)

ZŠ Angel – schůzka rodičů 13.01.2020

Pololetní prověrky

- tento týden začnou pololetní prověrky – **všechny informace mají děti v informačním deníku**, dále i na webu školy

- Český jazyk - středa 15.1.

- o diktát,
- o vyjmenovaná a příbuzná slova
- o předložky a předpony
- o kořen slova, předpona a přípona
- o spisovná a nespisovná slova
- o mluvnické kategorie podstatných jmen – pád, číslo a rod
- o porozumění textu –, rozřazování umělecké a neumělecké literatury (zpráva, dopis, umělecké dílo, ..., viz. www.cestina.in (což je i příprava na gymnázium)

děti se mohou dívat na pomůcky vyvěšené ve třídě, všech 10 slovních druhů (pravá strana tabule), slovní druhy memorizovat přes otázky „jak se na ně ptáme?“

- Matematika pátek 17.1.

- o jednoduchý test na sčítání, odčítání
- o dělení s ocasem a dělení se zbytkem,
- o rovnice, přepis rovnice do hadů a pomocí zvířátek dědy Lesoně
- o sudá a lichá čísla,
- o zlomky - v celku budou vyznačovat části $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, atd.
- o sčítání zlomků do celku $\frac{1}{2} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} = 1$
- o slovní úloha se zápisem,
- o geometrie (přímka, úsečka, kolmice, průchod bodem, body, které náleží nebo nenáleží...)

- Angličtina úterý 21.1.

- o minulý čas prostý
- o přítomný prostý a průběhový
- o povolání (viz spelling testy), pozn. český překlad se píše jen u slovíček, která jsou dětem neznámá
- o určování času (hodiny),
- o přídavná jména a stupňování (pouze druhý stupeň porovnání – mladší než, vyšší než atd.)

- Čas středa 22.1

- o základní informace o každé soustavě, kterou děti probíhaly
- o informace o pravěku, Sámova říše, Velká Morava, Cyril a Metoděj
- o zeměpis – velká města, pohoří, nejvyšší hora, všechny kraje, řeky, sousední státy.

Předání pololetního vysvědčení

- proběhne ve čtvrtek 30.01.2020 během 4. vyučovací hodiny (po angličtině a workshopu), pak oběd

- výběrový seminář nebude, nedružinové děti odchází domů, družinové děti musí mít od rodičů lísteček na samostatný odchod domů

Škola v přírodě

- **neříkat dětem, kam se pojedí**

- 25.-29.05.2020 na Monínek, jede se 4.A (pí J., M. B., zdravotník)
- 2 velké apartmány po 7 pokojích, na stravování se bude docházet
- předběžná cena 2.500 Kč (ubytování, strava, cesta), bude upřesněno

- výlety po okolí, např. skanzen Vysoký Chlumec

Školní výlety

- úterý 14.1. hudební představení - klavírní koncert v Národním domě na Vinohradech, děti 7:50 do školy, odchod 8:00, dress code casual
- plavání pokračuje do konce tohoto pololetí
- čtvrtek 16.1. výlet na Vyšehrad rámci angličtiny a workshopu, vše v angličtině, natáčení scének (české pověsti) s N.
- během druhého pololetí další výlety s N. (prohlídka hradu Karlštejn (období Karla IV.), metoda EDUSCRUM (děti dostanou základní informace a pak si na kartonu označují co už splnili)
- exkurze do budovy Národního divadla, budova
- exkurze do Národní knihovny (Klementinum), návštěva restaurátorských ateliérů

Úprava rozvrhu od 2. pololetí

- úterý poslední hodina geometrie pí Š.
- středa poslední hodina tělocvik v angličtině (přehodí se s matematikou) – bude probíhat venku, máme k dispozici tělocvičnu pouze na pondělní výuku TV

Stravování ve školní jídelně

- zatím jen jedno jídlo, v průběhu února snad rozšíření počtu jídel (v zácvičku dvě nové pracovní síly)
- jídlo chutné a kvalitní

Placení Spolku BOSA

- termín zaplacení je do 15.2.2020, částka 10.500 Kč, viz informace na lístečku na lavicích nebo na webu školy

Jiné

- základy slušného chování (děti nezdraví dospělé osoby ve škole, na plavání, ...)
- vši ve škole, (X. třída) zatím ne, ale sousední třídy ano
- dnes děti dostaly školní e-mailovou adresu ve tvaru jmeno.prijmeni@zsangel.cz, můžou dostávat už i domácí úkoly do e-mailu

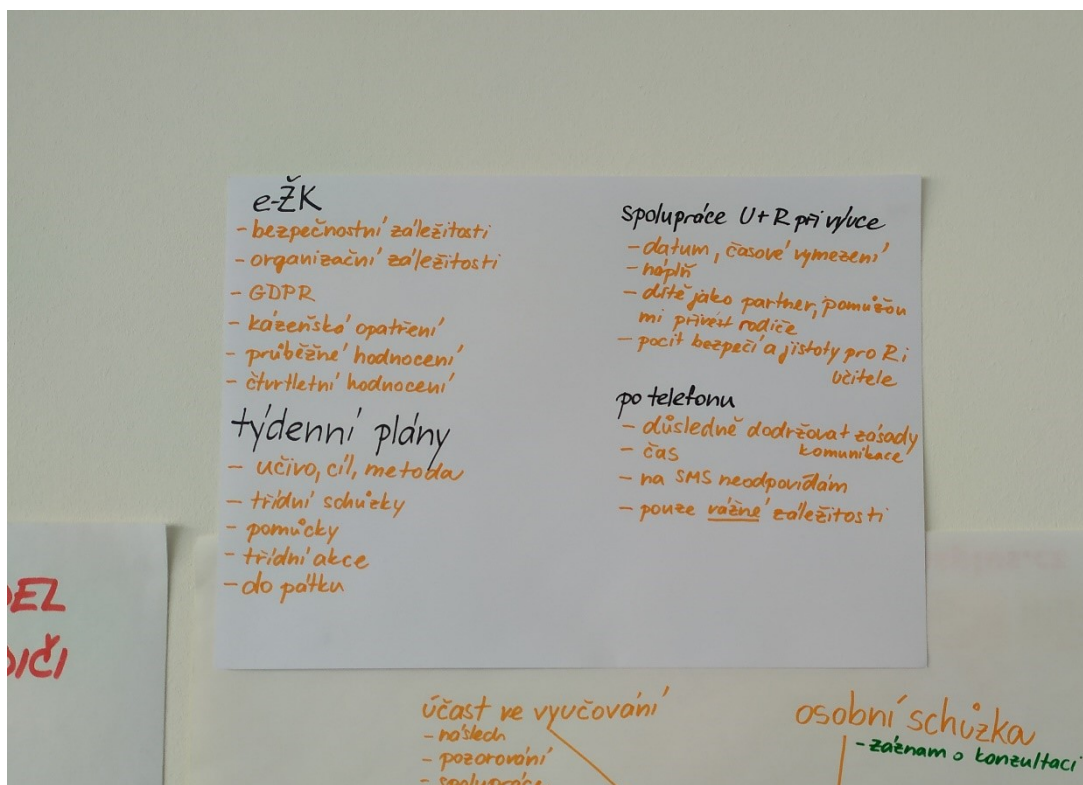
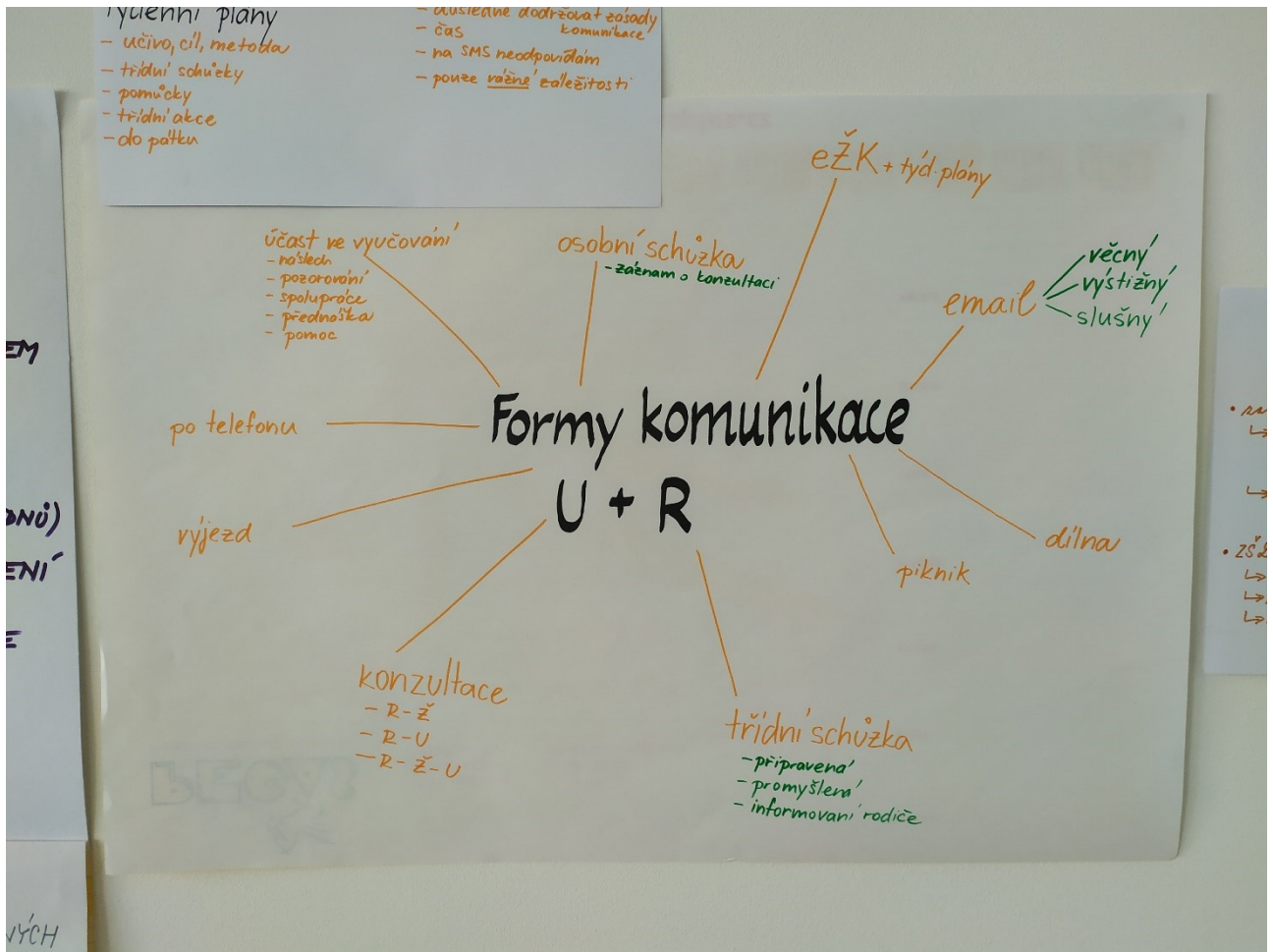
Zapsal:

V Praze dne 13.01.2020

DESÁTERO PRAVIDEL KOMUNIKACE S RODIČI

- PEVNÝ ČAS SCHŮZKY
- NECHAT POPSAT SITUACI RODIČEM
BEZ PŘERUŠOVÁNÍ
- VHODNÉ (KLIDNÉ) MÍSTO
KE SCHŮZCE
- MAIL - ČAS NA ODPOVĚď (DO 3 DNŮ)
- VÁŽNÉ VĚCI - INFORMOVAT VEDENÍ
 - PŘIZVAT 3. OSOBU
 - ZAZNAM O SCHŮZCE
- ODKAZOVAT NA KOMPETENTNÍ
OSOBY
- POKUD JDE O VYJÁDRĚNÍ DÍTĚTE,
PŘIZVAT JEJ
- DODRŽOVAT PRAVIDLA

- „DĚKUJI ZA VAŠI INFORMACI.“
- NESDĚLOVAT INFORMACE O JINÝCH
DĚTECH
- ŠKOLNÍ VĚCI ŘEŠÍME VE ŠKOLE
- DODRŽOVAT PRAVIDLA SLUŠNĚHO
CHOVÁNÍ
- DŮVĚRNÉ

8. 10. 2019

INSPIRACE Z LITERATURY

- sakramentální zdroje
 - ↳ obalovat rodiče do školy přes původ dětí
 - ↳ obrázková zjeva
- ZŠ Londýnská
 - ↳ spolupovědomí
 - ↳ dětské rozhodnutí
 - ↳ reakce na agresivní rodiče
- Rodiče vítání
- Veliký škola a (Rakajcová) rodiny
 - ↳ očekávání rodičů
- Robert Čapek - Učitel a rodič
 - ↳ školství do škol
 - ↳ smlouvy
 - ↳ školní píjčona
- rodičovské barána

Zajímavé, inspirační, opomenuté, riskové momenty třídní schůzky

- sešedací přírdek
- kromádky pro rodiče
- správa na tabuli pro rodiče
- sociální e-mail - info pro rodiče, kteří se nemohou kúčasbnit, jak a kdy riskují informace

Příloha 4 – Přepis rozhovorů s rodiči

Rodič 1

1. Mluvíte doma o konzultaci předem? Pokud ano, co v souvislosti s ní řešíte, připravujete se na ni?

Ano, řeknu jí, ať si sesumíruje v hlavě, co umí a co neumí a připomenu jí, ať na sebe není přísná.

2. Jak se ohledně konzultací většinou cítí Vaše dítě?

Dobře. Teda vlastně ani nevím, nijak to neprožívá.

3. Jaká byla Vaše očekávání od konzultací?

Čekala jsem víc hodnocení od učitele i bez dítěte. Byla jsem tedy spíše zklamaná, protože jsem chtěla vědět, jak je na tom moje dcera vzhledem k celé třídě.

4. Splnila se Vaše očekávání?

Nesplnila. Sebehodnocení nestačí.

5. V čem vidíte přínos konzultací pro Vás?

Možnost popovídat si s učitelem.

6. V čem vidíte přínos pro Vaše dítě?

Může se svěřit a říct něco, co by normálně neřekla.

7. Jaký si myslíte, že mají konzultace přínos pro učitele?

Že vidí rodiče, slyší sebehodnocení a má možnost si o všem popovídat.

8. Jaké výhody a nevýhody mají podle Vás konzultace oproti klasickým třídním schůzkám?

Asi hlavní nevýhoda je, že na třídních schůzkách jsou pouze organizační věci a žádné hodnocení.

9. Překvapilo Vás něco (mile/nemile) na konzultaci?

Nemile, že chybí porovnání s celou třídou a mile, jak paní učitelka jedná, jaký má v konzultacích systém a jak dětem pomáhá.

10. Máte nějaké návrhy, připomínky k průběhu či obsahu konzultace?

Chtěla bych si mít možnost s paní učitelkou více promluvit o mé dceři bez ní. Třeba se i poradit nebo slyšet hodnocení.

Rodič 2

1. Mluvíte doma o konzultaci předem? Pokud ano, co v souvislosti s ní řešíte, připravujete se na ni?

Ano, mluvíme, ale nepřipravujeme se na ni. Někdy řešíme, co máme vytisknout a že si má vyplnit sebehodnocení.

2. Jak se ohledně konzultací většinou cítí Vaše dítě?

Je mu hůř, nemá to rád.

3. Jaká byla Vaše očekávání od konzultací?

Vítala jsem to. Že se dozvíme něco víc a taky to, jak dítě prospívá.

4. Splnila se Vaše očekávání?

Ano.

5. V čem vidíte přínos konzultací pro Vás?

Že se dozvím informace, které dítě domu nepřinese.

6. V čem vidíte přínos pro Vaše dítě?

On většinou vidí věci černější, než jaké jsou. A díky konzultacím zjistí, že to zas tak horké není.

7. Jaký si myslíte, že mají konzultace přínos pro učitele?

Že můžou říct něco, co by před ostatními neřekli. Promluvit si o tom, jak dítě pracuje doma. Také lépe pozná rodiče.

8. Jaké výhody a nevýhody mají podle Vás konzultace oproti klasickým třídním schůzkám?

Výhody jsou, že je to osobní, obousměrně si vyměníme více informací a máme na to více času.

9. Překvapilo Vás něco (mile/nemile) na konzultaci?

Hlavně mile. Před konzultací jsme to všechno viděli černě.

10. Máte nějaké návrhy, připomínky k průběhu či obsahu konzultace?

Nemáme. Máme štěstí na učitele.

Rodič 3

1. Mluvíte doma o konzultaci předem? Pokud ano, co v souvislosti s ní řešíte, připravujete se na ni?

Jak kdy. Tentokrát jsme o tom mluvili. Řešíme hlavně, co si mají děti připravit.

2. Jak se ohledně konzultací většinou cítí Vaše dítě?

Ted' už dobrý. První roky to ale byla nervozita. Asi se bál pokárání.

3. Jaká byla Vaše očekávání od konzultací?

Čekala jsem mnohem více informací o učení a byla jsem překvapená, že je to více o emocích, ale ne nemile.

4. Splnila se Vaše očekávání?

Byla o něčem jiném, než jsem čekala. Takže nemohu posoudit.

5. V čem vidíte přínos konzultací pro Vás?

Kdyby byl nějaký problém, dozvím se to od paní učitelky čas. My sami nic nevíme, když nejsme s dítětem.

6. V čem vidíte přínos pro Vaše dítě?

Je to asi i částečně přínos pro mě, ale vidím, že dítě se umí k něčemu vyjádřit, mluvit o pocitech a hodnotit se.

7. Jaký si myslíte, že mají konzultace přínos pro učitele?

Škola vidí, jak rodina funguje a jak ji rodina bere.

8. Jaké výhody a nevýhody mají podle Vás konzultace oproti klasickým třídním schůzkám?

Výhodou je hlavně individuální přístup.

9. Překvapilo Vás něco (mile/nemile) na konzultaci?

Hlavně mile. To, jak je vše připravené a jaký dostávají děti prostor.

10. Máte nějaké návrhy, připomínky k průběhu či obsahu konzultace?

Ne. Víím, že se můžu na kohokoliv z učitelů obrátit.

Rodič 4

1. Mluvíte doma o konzultaci předem? Pokud ano, co v souvislosti s ní řešíte, připravujete se na ni?

Ano, musíme si najít společný termín. Sebehodnocení je ale pouze v režii N.

2. Jak se ohledně konzultací většinou cítí Vaše dítě?

Nechce se jí, ale potom je to v pohodě. Často mívá obavy před konzultací.

3. Jaká byla Vaše očekávání od konzultací?

Konzultace jsem neznala, takže jsem žádná očekávání neměla. Nevěděla jsem nic o jejich průběhu. Překvapilo mě, že učitel neřekne negativa a je na nich sebehodnocení.

4. Splnila se Vaše očekávání?

Žádná jsem neměla.

5. V čem vidíte přínos konzultací pro Vás?

Že více dokážu ocenit kladný přístup a nezazní negativní hodnocení.

6. V čem vidíte přínos pro Vaše dítě?

Dítě vyhodnocuje a nazývá věci samo. Učitel není kazatel.

7. Jaký si myslíte, že mají konzultace přínos pro učitele?

Osobnější kontakt s rodiči. Zjišťuje, co rodiče mohou pro dítě udělat.

8. Jaké výhody a nevýhody mají podle Vás konzultace oproti klasickým třídním schůzkám?

Výhodou je, že se probírají konkrétní věci u konkrétního dítěte.

9. Překvapilo Vás něco (mile/nemile) na konzultaci?

Mile mě překvapil způsob, jakým tu všichni dohromady komunikujeme, že jsme všichni na stejné úrovni a dítě se cítí v pohodě.

10. Máte nějaké návrhy, připomínky k průběhu či obsahu konzultace?

Ne.

Rodič 5

1. Mluvíte doma o konzultaci předem? Pokud ano, co v souvislosti s ní řešíte, připravujete se na ni?

Nemluvíme a nepřipravujeme.

2. Jak se ohledně konzultací většinou cítí Vaše dítě?

(Maminka váhá.) Žákyně odpovídá za ni: „Stydím se, ale jsem ráda, že si můžu popovídat, jak se mi daří.“

3. Jaká byla Vaše očekávání od konzultací?

Žádná.

4. Splnila se Vaše očekávání?

Nemohu posoudit, ale byla jsem mile překvapená, jaký má vztah naše dítě s učitelem“

5. V čem vidíte přínos konzultací pro Vás?

Že mohu otevřeně jednat s učitelem a že se dozvím něco o vztazích ve třídě.

6. V čem vidíte přínos pro Vaše dítě?

Může si popovídat a přijde na něco, co nevěděla.

7. Jaký si myslíte, že mají konzultace přínos pro učitele?

Vidí, jak je na tom dítě s učením a jak se cítí. Dítě se bez kolektivu víc otevře a učitel ho má jak na dlani. Skrz komunikaci s rodiči se pak dozvídá i něco o situaci v rodině a s rodičem se pak domlouvá, co společně pro dítě mohou udělat.

8. Jaké výhody a nevýhody mají podle Vás konzultace oproti klasickým třídním schůzkám?

Výhoda je, že se prospěch neřeší před všemi a že je čas věnován pouze dítěti. Nevýhody nevidím.

9. Překvapilo Vás něco (mile/nemile) na konzultaci?

Mile mě překvapil posun žáků a jejich vyjadřování. Nemile neví.

10. Máte nějaké návrhy, připomínky k průběhu či obsahu konzultace?

Žádné nemám.

Rodič 6

1. Mluvíte doma o konzultaci předem? Pokud ano, co v souvislosti s ní řešíte, připravujete se na ni?

Ano, vyplnila otázky, jinak ne.

2. Jak se ohledně konzultací většinou cítí Vaše dítě?

Těší se.

3. Jaká byla Vaše očekávání od konzultací?

Těšily jsme se na paní učitelku, že si s ní popovídáme.

4. Splnila se Vaše očekávání?

Ano.

5. V čem vidíte přínos konzultací pro Vás?

Osobně se můžu zeptat na to, co mě trápí, zajímá, jaký má paní učitelka názor.

6. V čem vidíte přínos pro Vaše dítě?

Dozví se něco od paní učitelky.

7. Jaký si myslíte, že mají konzultace přínos pro učitele?

Může poznat rodinné prostředí, zájem rodiče a může se na cokoliv zeptat.

8. Jaké výhody a nevýhody mají podle Vás konzultace oproti klasickým třídním schůzkám?

Výhodou je, že jsou individuální, osobní, ale spíše se tyto dvě věci nedají porovnávat, jsou každá o něčem jiném.

9. Překvapilo Vás něco (mile/nemile) na konzultaci?

Využití pomůcek. Například Dixit. A taky to, že minitestík, který dcera vymyslela půjde do časopisu.

10. Máte nějaké návrhy, připomínky k průběhu či obsahu konzultace?

Ocenila bych konkrétní hodnocení dítěte, osobnější názor, zhodnocení znalostí. Prostě to, co učitel před žákem neřekne.

Rodič 7

1. Mluvíte doma o konzultaci předem? Pokud ano, co v souvislosti s ní řešíte, připravujete se na ni?

Ne.

2. Jak se ohledně konzultací většinou cítí Vaše dítě?

Těší se.

3. Jaká byla Vaše očekávání od konzultací?

Strach z toho, že dostane za uši, že děláme málo úkolů.

4. Splnila se Vaše očekávání?

Předčilo to moje očekávání.

5. V čem vidíte přínos konzultací pro Vás?

Individuální přístup. Všichni tři se musíme zúčastnit a nikomu se tudíž netlumočí.

6. V čem vidíte přínos pro Vaše dítě?

Pochlubí se svojí prací a také, že jsme tu všichni dohromady.

7. Jaký si myslíte, že mají konzultace přínos pro učitele?

Ví, že něco dělám, ale bere mu to moc času.

8. Jaké výhody a nevýhody mají podle Vás konzultace oproti klasickým třídním schůzkám?

Komunikace není zprostředkována. Všichni mají prostor se vyjádřit.

9. Překvapilo Vás něco (mile/nemile) na konzultaci?

Mile, že jsme nedostali za uši...

10. Máte nějaké návrhy, připomínky k průběhu či obsahu konzultace?

Ne, mně se to líbí.

Rodič 8

1. Mluvíte doma o konzultaci předem? Pokud ano, co v souvislosti s ní řešíte, připravujete se na ni?

Ne, jen si vyplní sebehodnocení.

2. Jak se ohledně konzultací většinou cítí Vaše dítě?

Dobře, akorát mívá stres, že dorazí z kroužku pozdě.

3. Jaká byla Vaše očekávání od konzultací?

Budu mít možnost mluvit s učitelem a dostanu zpětnou vazbu o dítěti a jeho chování.

4. Splnila se Vaše očekávání?

Ano.

5. V čem vidíte přínos konzultací pro Vás?

Zejména ve zpětné vazbě – jak dítě zapadá do kolektivu, jak se chová.

6. V čem vidíte přínos pro Vaše dítě?

Má sklony k podceňování se, takže paní učitelka mu ukáže, že to není tak špatné a ujistí ho, což zvyšuje jeho sebedůvěru.

7. Jaký si myslíte, že mají konzultace přínos pro učitele?

Získá zpětnou vazbu ze strany rodiče a z komunikace může vyvodit nějaké rysy rodiče a z toho usoudit, jak na dítě a třeba i dát rodičům radu.

8. Jaké výhody a nevýhody mají podle Vás konzultace oproti klasickým třídním schůzkám?

Výhoda je individuální přístup, nevýhoda je, že je těžké najít společný termín.

9. Překvapilo Vás něco (mile/nemile) na konzultaci?

Překvapilo mě, že vůbec možnost konzultace existuje.

10. Máte nějaké návrhy, připomínky k průběhu či obsahu konzultace?

Asi ne. Každý učitel to pojímá jinak, ale vždy to splní má očekávání.

Příloha 5 – Přepis rozhovorů se začínajícími učitelkami (třídní schůzky)

Paní učitelka A

1. Cítíte se být připravena na první třídní schůzku? Pokud ne, kde jste hledala pomoc či informace?

Moje 1. třídní schůzka byla, když jsem poprvé převzala třídu. Pro mě to bylo nové a cítila jsem se být připravená, až když jsem stála před rodiči. Do té doby jsme dostávali na poslední chvíli všechny informace, co máme těm rodičům říci, co by měla obsahovat ta třídní schůzka. My jsme týden předtím měli metodické setkání s J., tak tam jsme si nějak řekli, co asi by se tam mohlo říct, ale vlastně ti nikdo závazně neřekne, co musíš říct a co je to podstatné. Jak jsem tu třídu neměla, tak jsem ani nevěděla, jaké akce se budou konat, co je domluveného, jak bude ten rok probíhat.

2. Co vám pomohlo se na schůzku připravit a získat tak jistotu?

Mně pomohl rozhovor s J. (mentor). Zkušenější kolegyně ti předají nějakou zkušenost, co by si tam asi tak měl říct, a pak sepsání si programu. Máš program, podle něj mluvíš a ti rodiče vědí, jak dlouho to bude trvat a jak to bude probíhat.

3. Vzpomeňte si prosím na Vaši první třídní schůzku. Co jste před ní řešila?

Já jsem asi nic řešila. Já jsem se snažila řešit, abych měla všechny ty informace, protože nemám ráda, když se tě někdo ptá na nějakou informaci a nevíš na ní odpověď. Já jsem tam byla nově a nevěděla jsem nic, nicméně rodiče byli vstřícní. Když jsem něco nevěděla, řekla jsem jim, že si to zjistím. Akorát další problém je, že nevíš, kdo se tě ptá, protože ty rodiče neznáš.

4. Co pro Vás bylo největší výzvou?

Největší výzvou pro mě bylo stoupnout si před ty rodiče a začít, protože oni byli natěšení na mě, jak já vypadám a jak budu mluvit. Ale musíš ty rodiče brát jako že jste spolupracovníci a máte společný cíl.

5. Bylo něco, z čeho jste měla v souvislosti se třídní schůzkou strach?

Asi ne. Já se takovýchto věcí nebojím. Já se nejvíc obávám arogantních lidí a nepříjemných situací, ale věděla jsem, že tady mě nemá co ohrozit.

6. Řešila jste nějak úpravu prostředí, případně občerstvení na třídní schůzky?

Na první třídní schůzky jsem to neřešila. Já jsem měla ze začátku roku hnízda a ta hnízda nevyhovovala dětem, takže jsme to měnili. Jinak ty děti někde seděly, vytvářely si kartičky a daly si je pak na svá místa, kam si pak sedli jejich rodiče. Bylo hned vidět, jak příjemné či nepříjemné to rodičům bylo, někteří neviděli na tabuli. Na konzultaci už jsem měla i občerstvení a na další třídní schůzce seděli rodiče v kruhu na židličkách. Já vycházím z toho, jak funguje dnešní společnost, i ve firmě si lidé sedají ke kulatému stolu. A bylo to fajn.

7. Jaká byla atmosféra třídní schůzky? Proměňovala se nějak?

Úplně poprvé to bylo nejdřív chaotické. Já jsem měla asi 5 minut zpoždění, protože jsem musela na lavice dát nějaké materiály pro rodiče. Do toho tam byl třídní důvěrník a s ním jsem musela řešit nějaké věci. Pro mě to bylo chaotické, i když rodiče to nepocítili. Když jsem začala mluvit, tak jsem byla ve stresu, ale pak ze mě ten stres opadl a já jsem jim řekla všechny informace, co jsem potřebovala a pak jsem je nechala, ať se ptají. Moje první třídní schůzka byla hrozná v tom, že trvala hrozně dlouho. Respektive s většinou rodičů trvala asi 45 minut a pak tam byli lidé, kteří se chtěli bavit a chtěli mi říct své zkušenosti. Pak jsem si říkala, že už taky chci domů, že zas ráno učím.

8. Jak jste se během schůzky cítila?

Když jsem ve skupině dětí, tak se cítím bezpečněji než ve skupině rodičů, protože žiju ve představě, že rodiče jsou skupina zkušených profesionálů ve svém oboru, kteří mají určité společenské postavení, a ty na té první schůzce ani nevíš, kdo ti tam vlastně sedí. Ale já jsem si říkala, že to jsou stejní lidé na stejné úrovni, ale já jsem odborník na školství a budu vzdělávat jejich děti a oni mě tak musí brát, i když mezi nimi jsou nějakí učitelé.

9. Jak třídní schůzka probíhala?

Já jsem pár dní dopředu pozvala rodiče e-mailem a poslala jsem jim harmonogram. Pak jsem si asi 15 minut předem pozvala třídního důvěrníka, protože mi nikdo nepředal žádné informace, žádná předchozí učitelka mi neřekla, jak to v té třídě fungovalo. Já jsem čekala, až se mi ozve třídní důvěrník a správce fondu, aby mi řekli, jak to tam fungovalo. Já jsem nevěděla, jak si to mám zařídit a co bylo vyhovující, ale ptala jsem se kolegyní. Pak už chodili rodiče, kterým jsem se představovala a pak jsem je usazovala a na stolech měli

materiály. Pak jsem jim řekla informace podle plánu a ptali se mě na otázky. Nakonec za mnou mohli rodiče chodit individuálně. Ta schůzka byla od šesti a poslední rodiče odcházeli v půl deváté.

10. Získala jste od rodičů po třídní schůzce zpětnou vazbu? Pokud ano, jakou?

Já jsem jich dostala několik. Já často vyzývám rodiče, že zpětnou vazbu potřebuju, a ráda reflektuju svou činnost. Dostala jsem e-mailem poděkování za průběh schůzky a že rodiče dostali všechny informace a nenastal chaos. Zase je to o nějaké informovanosti. Musíš si vše zjistit.

11. Je něco, co se Vám velmi dobře podařilo zvládnout a jste na to pyšná?

Já myslím, že se mi podařilo hezky sestavit plán třídní schůzky, protože jsem nevěděla, o čem má člověk mluvit víc a dřív a co rodiče bude zajímat. Spousta věcí se dá poslat e-mailem, ale ta první třídní schůzka byla od toho, abychom se seznámili s rodiči, navázali kontakt a vazbu. Což si myslím, že se velmi dobře povedlo a projevuje se to celou dobu.

12. Je naopak něco, co Vás na první schůzce překvapilo nebo jste si s tím nevěděla rady?

Asi ne, já myslím, že ne. Ono to tak hezky plynulo a možná to tak hezky probíhalo i z té připravenosti. Nic mě nepřekvapilo a nedostalo mě to do úzkých. I když jsem na něco nevěděla odpověď, tak jsem si napsala jméno rodiče a pak jsem mu to poslala e-mailem. Pokud jsou rodiče rozvedení, je potřeba, aby se informace dostala k oběma. Já sama musela aktualizovat seznam s e-mailama, protože se někdo ozval, že mu nechodí. Pak jsem neměla vytisklý prezenční list pro rodiče, ale to se také vyřešilo. Existují zápisy z třídních schůzek, do kterých to musíš dávat a zapisovat.

13. Co by mělo být na seznamu přípravy pro třídní schůzky?

Já si myslím, že představení se, zkušenosti, co rád dělá a třeba i historky. Dát rodičům pocit bezpečí, že tady jste pro ně, pak nějaké akce, protože rodiče mají rádi, když jsou děti aktivní. A vím, že se ptali na školu v přírodě, a to jsem ani nevěděla, jak a co bude. Vyčkávala jsem, až se seznámím s dětmi a jak to bude. Rodičům jsem řekla, že na to neznám odpověď, ale budu je kontaktovat, tak na to velmi slyšeli. Já jsem si na třídních schůzkách stěžovala, že nemáme diaprojektor, protože jsem ten vizuální typ, a jeden tatínek se nabídl, že nám ho může darovat. Takže díky třídním schůzkám jsem získala diaprojektor.

14. Kdybyste mohla dát jednu radu učiteli, kterého za krátkou dobu čekají jeho první třídní schůzky. Co by to bylo?

Rozhodně se nebát a předstoupit sebevědomě před rodiče s jasnou strukturou, co chceš říci, a usmívat se.

15. Jaký scénář třídní schůzky se vám osvědčil?

Já jsem měla napsaný a vytištěný scénář a ten jsem ti posílala. Rodičům jsem ho poslala před třídní schůzkou na e-mail, takže věděli, co se bude probírat. Bohužel se ale scénář měnil za pochodu, protože se k tobě dostává spousta informací od vedení ještě ve dne třídních schůzek. Ale já jsem to pak měla vytištěné a četla jsem to z toho. Je důležité si sednout i s ostatními učiteli a je jedno, jestli jsi zkušený učitel, ale říct si, co je důležité i s ostatními, a to tě obohacuje a dává to jasnou jednotnou strukturu všem třídním schůzkám, protože jinak jsou ty nůžky strašně rozevřené. Každý k tomu má jiný přístup. Někdo nerad sdílí a je radši zavřený ve třídě, ale já ráda sdílím a nevadí mi, když tam někoho mám a vyzývám i rodiče, aby se přišli podívat. Díky těmto schůzkám se nám podařilo zorganizovat spoustu dalších věcí.

Paní učitelka B

1. Cítila jste se být připravena na první třídní schůzku? Pokud ne, kde jste hledala pomoc či informace?

Necítila, pomoc jsem hledala hlavně u paní zástupkyně a u kolegyň.

2. Co vám pomohlo se na schůzku připravit a získat tak jistotu?

Na všechno se zeptat.

3. Vzpomeňte si prosím na Vaši první třídní schůzku. Co jste před ní řešila?

Co říct rodičům, abych si je nepustila příliš k tělu. Ale zejména organizační věci. Já měla první třídní schůzku v červnu, a to jsem nebyla ještě ani zaměstnanec školy.

4. Co pro Vás bylo největší výzvou?

Velkou výzvou pro mě představoval jeden žák, který byl cukrovkář. Rodiče za mnou hned po třídní schůzce přišli a začali mi dávat instrukce. Já jsem ale nevěděla, jak a jestli jim říct, že nemám pocit, že to zvládnou.

5. Bylo něco, z čeho jste měla v souvislosti se třídní schůzkou strach?

Asi některých otázek.

6. Řešila jste nějak úpravu prostředí, případně občerstvení na třídní schůzky?

Neřešila. Akorát jsem pak při zářiové třídní schůzce vysvětlovala, co je to Začít spolu a proč jsou lavice tak „rozházené“.

7. Jaká byla atmosféra třídní schůzky? Proměňovala se nějak?

Atmosféra byla trochu rozpačitá. Rodiče moc nevěděli, co čekat.

8. Jak jste se během schůzky cítila?

Já jsem velký trémař. Takže jsem se cítila ve stresu. I teď při rozhovoru se tak cítím.

9. Jak třídní schůzka probíhala?

Přivítala jsem je, představila jsem se znovu pro případ, že by si mě někdo z června nepamatoval, vyřešili jsme organizační věci, dala jsem prostor pro dotazy a pak za mnou chodili rodiče ještě individuálně.

10. Získala jste od rodičů po třídní schůzce zpětnou vazbu? Pokud ano, jakou?

Ne, ale později mi ji dala paní asistentka.

11. Je něco, co se Vám velmi dobře podařilo zvládnout a jste na to pyšná?

Že jsem zvládla odpovědět i na záludnější otázky jako třeba proč budu učit Hejného a jestli s tím mám nějaké zkušenosti.

12. Je naopak něco, co Vás na první schůzce překvapilo nebo jste si s tím nevěděla rady?

Nevím, asi nejnáročnější byl ten chlapec s cukrovkou.

14. Kdybyste mohla dát jednu radu učiteli, kterého za krátkou dobu čekají jeho první třídní schůzky. Co by to bylo?

Aby si rodiče nepouštěl příliš k tělu a stanovil si jasné hranice. Že je třeba na telefonu jen v určité hodiny a jen pro určité případy.

15. Jaký scénář třídní schůzky se vám osvědčil?

S rodiči se přivítat, dát jim na stůl materiály, které budou potřebovat, říct hlavní informace, dát prostor pro dotazy a po třídní schůzce dát prostor pro individuální řešení problémů.

Paní učitelka C

1. Cítila jste se být připravena na první třídní schůzku? Pokud ne, kde jste hledala pomoc či informace?

Samozřejmě jsem se toho hrozně obávala. Bála jsem se představy, že budu vystupovat před tolika rodiči a bude to pro mě úplně nové. Ale vedení školy bylo velmi otevřené všem mým dotazům a hrozně mi pomohlo, že s kolegyněmi, se kterými jsem nastupovala do 1. ročníku, jsme měly u vedení schůzku, na které jsme se připravovaly na to, jak to bude probíhat, co se vše musí vyřešit, takže všechny dotazy, které jsem měla, byly zodpovězeny. Asi ne na všech školách toto mají a i díky tomu jsem byla více připravená, že jsem měla sepsané body, co jim vše musím říct. Ta příprava je také důležitá.

2. Co vám pomohlo se na schůzku připravit a získat tak jistotu?

Určitě podpora od kolegyň, které už byly zkušené a které mi mohly říct nějaké tipy a podpořit mě. Pro mě je důležitá příprava a ten čas na to, abych si tu přípravu udělala a dokázala se vcítit do rodiče, který tam jde a má nějaké otázky a očekávání. Takže jsem se do toho snažila vcítit, i když děti nemám a je to obtížnější. Myslím si, že i to pomůže, aby se člověk připravil na všechno.

3. Vzpomeňte si prosím na Vaši první třídní schůzku. Co jste před ní řešila?

Organizační věci. Jak bude probíhat první den školy a co si mají děti připravit. Měli jsme jim i připravit zvací dopisy, takže pak dětem chodily i zvací dopisy do 1. třídy.

4. Co pro Vás bylo největší výzvou?

Určitě ti rodiče. Postavit se před ně a začít něco říkat. Je to jiné než si stoupnout před děti, jsou to větší nervy.

5. Bylo něco, z čeho jste měla v souvislosti se třídní schůzkou strach?

Z toho, že tam budou rodiče, kteří se budou ptát na něco, co nebudu vědět nebo budou mít moc zvědavé nebo útočné otázky a já nebudu vědět, jak je rychle zpracovat, abych si zachovala tvář. Aby to vše proběhlo hladce.

6. Řešila jste nějak úpravu prostředí, případně občerstvení na třídní schůzky?

Byly to úplně první třídní schůzky a bylo to už v červnu. Prostředí jsem moc řešit nemohla, protože jsem byla v cizí třídě a nemohla jsem jim to tam přestavit. Ani občerstvení jsem neřešila. Člověk je tak nervózní. Myslím si, že i ti rodiče tam jdou s tím, že se chtějí dozvědět ty informace a spousta z nich pak už chtěla rychle odejít. Proto nebyl prostor a čas tohle řešit.

7. Jaká byla atmosféra třídní schůzky? Proměňovala se nějak?

Ze začátku jsem byla strašně nervózní, ale jak jsem se do toho dostávala, tak to ze mě opadlo a že atmosféra byla pěkná. Snažila jsem se to dělat v přátelském a otevřeném duchu. A i rodiče pak odcházeli nadšení.

8. Jak jste se během schůzky cítila?

Nakonec jsem z toho měla dobrý pocit. Ale ze začátku to bylo krušné, abych nebyla nervózní a dostala ze sebe vůbec něco. Já jsem takový nervák.

9. Jak třídní schůzka probíhala?

Nejdřív jsem měla takový úvod, kdy jsem přivítala rodiče a představila se. Také jsem se snažila jim říct, že se těším na děti a že se budu snažit udělat cokoliv, aby se těm dětem tam líbilo a aby jim to šlo, ale že důležitá spolupráce s nimi a stojí to i na nich, jak to pak bude fungovat. Takže jim i třeba ukázat, že jsme otevření tomu s nimi komunikovat a spolupracovat, ale nestojí to jen na učiteli, ale i na nich. Pak jsem přešla k těm bodům a snažila jsem se to nějak provázat, aby to šlo po sobě. Řešili jsme, jak bude probíhat první

den, že budeme na jiné budově, jaká bude třída, co si s sebou mají vzít, co koupit a co dostanou. Pak dát i prostor pro dotazy a ukončit to.

10. Získala jste od rodičů po třídní schůzce zpětnou vazbu? Pokud ano, jakou?
Hodně z nich mi říkalo, že se už těší a že jsou rádi, že je budu mít já a byli nadšení. Myslím, že to bylo pozitivní.

11. Je něco, co se Vám velmi dobře podařilo zvládnout a jste na to pyšná?
Že to proběhlo to hladce a že jsem získala i větší jistotu před těmi rodiči s nimi komunikovat. Asi ta první schůzka byla takový předstupeň toho, abych pak zvládala více komunikovat s těmi rodiči.

12. Je naopak něco, co Vás na první schůzce překvapilo nebo jste si s tím nevěděla rady?
Byla tam jedna maminka, která řešila lednici, tak na to jsem nebyla připravená. Má dítě s bezlepkovou dietou a řešila se tam organizační věc s obědy. Je to hodně specifické, to jsem nečekala, ale nějak jsem z toho vybruslila.

13. Co by mělo být na seznamu přípravy pro třídní schůzky?
Každá třídní schůzka řeší něco jiného, tak to záleží. Ale určitě říct pár vřídých slov na začátek a nějak to hezky otevřít. Říct rodičům ty nejdůležitější věci. A možná, to jsem tedy ještě neudělala, je i dobré dát rodičům nějaký papír s hlavními body, aby si tam mohli i vpisovat a měli to u sebe. Nechat jim nějaký prostor pro dotazy, aby tam byla otevřená komunikace.

14. Kdybyste mohla dát jednu radu učiteli, kterého za krátkou dobu čekají jeho první třídní schůzky. Co by to bylo?
Určitě se připravit na všechno a mít u sebe poznámky, když člověk ztratí jistotu v průběhu, aby to měl u sebe. Zjistit si od vedení či od kolegyň, jak to v té škole funguje, protože každá škola je jiná a když člověk nastoupí do školy, taky to tam úplně nezná.

15. Jaký scénář třídní schůzky se vám osvědčil?

Přivítání. Aby to mělo jasnou strukturu a ty body na sebe navazovaly. A začít od toho nejdůležitějšího. A potom dát ty dotazy nakonec. Nejdřív začít to svoje a pak, aby se rodiče ptali.

Paní učitelka D

Cítila jste se být připravena na první třídní schůzku?

Musím říct, že po nástupu do školy vůbec ne. Cítila jsem tam velké rezervy. A sama za sebe mohu říct, že jsem z toho měla strach, z toho, co se vlastně může stát, co mám od toho čekat a na co se mám připravit. Bylo to náročný.

A kde jste hledala pomoc či informace?

Mně hodně pomohlo, že jsem měla osobní mentorku, kterou mi dělala J., a tím pádem od ní jsem měla veškeré ty informace, které jsem potřebovala. Takže hodně mi pomohla spolupráce s mým mentorem.

Co vám pomohlo se na schůzku připravit a získat jistotu?

Mně pomohlo si vytvořit základní osnovu toho, co chci rodičům sdělit, předtím než jsem to konzultovala s J.. Já jsem si udělala seznam, který jsem si rozdělila na sekci, kterou rodičům musím sdělit a na sekci, kterou rodičům chci sdělit sama za sebe a za chod té naší třídy. To mi pomohlo udělat si takový brainstorming, jak by se ty věci, které potřebuji rodičům sdělit, mohly rozdělit. Od toho jsem se „odpíchla“. Konzultací s J. a mým vlastním brainstormingem, o čem by ta schůzka mohla být, co je potřeba říct a co chci já říct.

Vzpomeňte si na svou první schůzku. Co jste před ní řešila?

Řešila jsem věci, které chce škola, abych sdělila, jestli mi mezi nimi něco nechybí a řešila jsem hodně třeba organizaci třídního fondu, školu v přírodě a pravidla třídy a jejich dodržování. To byly pro mě nejtěžší věci, které jsem řešila. Třeba u toho třídního fondu, tam je potřeba vycházet z toho, když přebíráš nějakou třídu, jak to měl zorganizované tvůj předchůdce, aby rodiče nebyli zmatení... Je třeba si zjišťovat informace o věcech, které byly zavedené přede mnou. To je taky hodně cenná věc.

Co pro vás bylo největší výzvou?

Překonat nervozitu a necítit se jako malá školačka. Přesvědčit sama sebe, že jsem člověk na správném místě a tím pádem mít tu možnost o tom pak také přesvědčit rodiče a získat si jejich důvěru. To byla největší výzva, protože my, mladí učitelé, se potýkáme s tím, že často potkáváme rodiče, kteří jsou minimálně i o 10 let starší než jsme my. Takže i nějakou autoritu je třeba mít a získat si vážnost u rodičů, aby ty věci, které jim říkám nebrali na lehkou váhu.

Co vám pomohlo to překonat?

Hm, já myslím, že ta samotná příprava. To, že jsem byla důsledná a připravená. Chodila jsem za mentorkou s otázkami, které jsem si předem promyslela a předvíдалa jsem průběh schůzky. Zjišťovala jsem si informace o rodičích, jaká ta třída je, jaké je nastavení třídy a organizační věci jsem řešila. Mně pomáhá se svědomitě připravit, abych zvládla svůj stres i obavy.

Bylo něco, z čeho jste měla v souvislosti se třídní schůzkou strach?

To byly třeba otázky, na které nebudu schopna odpovědět. To byl ve finále ale můj jediný strach, že přijdou otázky, na které nebudu schopna nic říct.

Nastala situace, ve které se ti tento strach potvrdil? Pokud ano, jak jste ji vyřešila?

Rodiče se mě ptali na školu v přírodě a já nevěděla, zda na ní chci jet a kdy. To byla věc, na kterou jsem měla dle mě ještě dost času, ale rodiče vycházeli asi z informací, které dostávali běžně od mé předchůdkyně. A teď je nedostali. Tak teď jsem z toho musela vybruslit, že se tím zabývám, ale nemám na to odpověď. Cítila jsem z rodičů, že to chtějí vědět a já neměla odpověď. Ale vybruslila jsem z toho dobře a rodiče to nebrali jako chybu. Takže to dopadlo dobře.

Řešila jste nějak úpravu prostředí, případně občerstvení na třídní schůzky?

Vůbec ne. Občerstvení ani zasedací pořádek jsem neřešila. Třeba spousta učitelů řeší zasedací pořádek, ale já jsem to nedělala. Ale postupem času jsem nad těmito věcmi začala přemýšlet.

Jaká byla atmosféra třídní schůzky? Proměňovala se nějak? Jak jste se během schůzky cítila?

Já musím říct, že schůzka byla klidná. Jenom já jsem cítila trému a byla jsem rudá, to bylo nepříjemné, ze začátku. Ale postupně jsem přešla do klidnější fáze, když jsem zjistila, že ti rodiče na mě nepřišli útočit, že si mě přišli spíš prohlédnout. Takže zjistíš, že někteří rodiče ani nedávají pozor a jen si tě prohlíží, zjišťují, jak vypadáš, jak působíš a jak mluvíš. První schůzka je v tomto důležitá a někdy i víc než ty informace, které jim sděluješ.

[...] Já jsem cítila pohodu, rodiče mě přijali bez problémů, neřešily se žádné problémy, rodiče na mě neútočili. Tahle třída je velmi specifická, většinou se tam mezi rodiči nerozvíří ani diskuze, nejsou na sebe zlí, když něco chtějí vědět, spíš se zeptají osobně.

Jak třídní schůzka probíhala?

No, probíhala v klidu, bez problémů, byla dobře připravená.

Nejprve jsem se s rodiči pozdravila, představila jsem se, řešila jsem s nimi organizační věci (jak bude fungovat stravování, příchody, odchody, družina, pravidla třídy a seznámení s nimi, poplatky, pomůcky, třídní fond, úklid, výlety, nové učitele a důležité kontakty, nabídku kroužků, harmonogram školního roku, kdy budou prázdniny), to jsem nepředstavovala do detailů, měla jsem pro ně harmonogramy a odkaz na školní web, pak jsem řešila pochvaly, to už je z toho, co jsem chtěla říct za sebe, plány výuky, jak náročná látka nás čeká, aby měli přehled o tom, co by děti měly za časový úsek umět a v poslední řadě jsem řešila problémy, ale to už spíš individuálně. A co je u mě speciální, já vůbec neřeším prospěch na třídních schůzkách, ale je to způsobeno tím, že my máme ty tripartitní schůzky. My se scházíme v tripartitách, takže já nemám potřebu na třídních schůzkách řešit prospěch.

Získala jste od rodičů po třídní schůzce zpětnou vazbu? Pokud ano, jakou?

Já jsem brala jako zpětnou vazbu to, že vše šlo tak, jak jsem to měla připravené. Nikdo se nedoptával a rodiče vše pochopili. Je třeba říct, že po schůzce sepíšeme všechny důležité body, které jsme na schůzce probrali a rodičům to e-mailem posíláme. Pojišťuješ si tím to, že rodiče, kteří na třídních schůzkách nebyli, vědí, co se tam dělo a spousta rodičů si nepíše poznámky, odejdou ze školy a zapomenou to. Rodiče vše pochopili, takže já беру jako zpětnou vazbu to, že nepřišly otázky a nedocházelo k nedorozuměním ohledně probraných věcí.

Je něco, co se Vám velmi dobře podařilo zvládnout a jste na to pyšná?

Já jsem pyšná, že jsem překonala trému a zvládla jsem to odprezentovat v klidu, udělala jsem pár vtipků a snažila jsem se tvořit pohodovou atmosféru.

Je naopak něco, co vás na první schůzce překvapilo nebo jste si s tím nevěděla rady? Jestli vás něco napadá kromě té školy v přírodě.

No jo, byl tam ještě jeden moment. Pro mě bylo nejenom v rámci schůzky reagovat na věci, které byly nedořešené ze strany mé předchůdkyně, některé nefunkční vztahy mezi dětmi, protože jsem neměla informace k jejich vztahům dopodrobna a pak se tam začala řešit jedna celkem nepříjemná situace a já neměla žádné informace. V tu chvíli jsem řešila věci, které jsem nevěděla. Byla jsem si potom zjišťovat informace od asistentky, která s dětmi předchozí rok byla. Na schůzce se to ale neodehrálo, jen tam proběhla narážka, kterou jsem nepochopila. Rodiče to potom začali řešit mezi sebou a mě do toho zahrnuli a chodili mi nepříjemné e-maily. To mě překvapilo. Je opravdu důležité si zjišťovat informace o té třídě.

Co by mělo být na seznamu přípravy pro třídní schůzky?

Určitě by tam neměly chybět věci, které už jsem jmenovala. Nezapomenout říct, co po tobě chce vedení, to je strašně důležité. Organizační věci, ale i jiné věci od vedení.

Kdybyste mohla dát jednu radu učiteli, kterého za krátkou dobu čekají jeho první třídní schůzky. Co by to bylo?

Nebojte se. Ptejte se zkušenějších na předem připravené otázky a jejich zkušenosti. Dokáže to usnadnit schůzku, ale musíš mít konkrétní otázky. Jako teď v tomto rozhovoru ty máš připravené otázky, i v praxi je to důležité. Usnadňuješ práci učitelů. Ptát se je gró úspěchu.

Jaký scénář třídní schůzky se vám osvědčil?

To bych vycházela z toho, co jsem neměla na první schůzce, a to bylo to, že já začala přemýšlet nad organizací. Jak jsem říkala, neměla jsem zasedací pořádek a pak jsem nad tím začala trochu víc přemýšlet. Někdy sedíme s rodiči v kruhu, mají desky a píšou si poznámky, někdy jim i řeknu, ať si nepíší. Nebo sedím v lavici před nimi. Eliminuje to můj stres a trauma, když splynu s davem. Pořád se mi osvědčuje dělat si seznam, který chci rodičům sdělit. Na třídních schůzkách řešíme organizační věci, prospěch řešíme na tripartitách. Rodiče vědí, že prospěch na třídních schůzkách neřešíme, pokud to není nutné.

Cítila jste nějakou změnu v komunikaci, když jste rodičům místo lavic, navrhla sedět na koberci?

Jo, určitě cítím změnu v komunikaci. Já se cítím jistěji a rodiče mají pocit, že jsem jim blíže a možná se i méně bojí ptát, usmívají se, a i oni mají potřebu být součástí atmosféry, takže já jim vlastně trochu ze sebe předávám tu zodpovědnost za to, co jim potřebuji sdělit. Všichni na sebe vidíme a je to tak lepší. Mám pocit, že to nestojí jen na mně a je to příjemnější.

Paní učitelka E

1) Cítila jste se být připravena na první třídní schůzku? Pokud ne, kde jste hledala pomoc či informace?

Necítila. Pomoc jsem hledala u uvádějící třídní učitelky.

2) Co vám pomohlo se na schůzku připravit a získat tak jistotu?

Informace a zkušenosti jiných kolegů.

3) Vzpomeňte si prosím na Vaši první třídní schůzku. Co jste před ní řešila?

Jestli mám dostatek informací např. od vedení školy, jestli mě nezaskočí nějaké dotazy rodičů, jestli mi bude dobře rozumět.

4) Co pro Vás bylo největší výzvou?

Potřeba nebo touha to zvládnout, případně sama si obhájit před rodiči své názory a jejich smysl.

5) Bylo něco, z čeho jste měla v souvislosti se třídní schůzkou strach?

Nové tváře. Jak budou se mnou rodiče jednat. Jestli si na mě, jako na mladou začínající učitelku nebudou vyskakovat, jestli nebude někdo z rodičů slovně agresivní, jestli ukočírují případnou diskuzi (pokud nějaká vyvstane).

6) Řešila jste nějak úpravu prostředí, případně občerstvení na třídní schůzky?

Řešila a velmi. Myslím, že se to vyplatilo. Prostředí prý působilo na rodiče velmi vstřícně. (Například uspořádání stolů, výzdoba třídy – uspořádání prací dětí...)

7) Jaká byla atmosféra třídní schůzky? Proměňovala se nějak?

Zpočátku klidná, přestože byla zřejmě znát má velká nervozita. V průběhu vyvstaly nějaké otázky týkající se záležitostí z konce předešlého školního roku, na které jsem neznala odpovědi. Nemohla jsem se na ně ani předem připravit, protože informace (např. ohledně třídního fondu, zápisu dětí na volitelné jazyky...) mi nikdo nepředal. Takže atmosféra byla v jistou chvíli velmi napjatá, ale postupně jsme vše probrali a domluvili se, že zjistím info u vedení školy a budu rodiče co nejdříve informovat.

8) Jak jste se během schůzky cítila?

Strašně a byla jsem dost naštvaná na kolegyni, která měla tuto třídu v předešlém roce a nepředala mi potřebné informace o třídě. Vše mohlo být úplně jinak a v klidu. Špatná komunikace. Bohužel pro mě negativní zkušenost hned na začátku mé pedagogické činnosti.

9) Jak třídní schůzka probíhala?

Na začátku probíhala podle bodů (kroků), které jsem si předem připravila, ale později se zvrtila ve žhavou diskuzi.

10) Získala jste od rodičů po třídní schůzce zpětnou vazbu? Pokud ano, jakou?

Někteří rodiče za mnou pak přišli a omluvili se za svůj ostřejší výstup, někteří mi popřáli hodně sil a trpělivosti s jejich ratolestmi. Což bylo povzbuzující.

11) Je něco, co se Vám velmi dobře podařilo zvládnout a jste na to pyšná?

Ukočirovat diskuzi a dotáhnout tř. schůzku do zdárného konce.

12) Je naopak něco, co Vás na první schůzce překvapilo nebo jste si s tím nevěděla rady?

Odpověděla jsem u předchozí otázky.

13) Co by mělo být na seznamu přípravy pro třídní schůzky?

Seřadit si body, jak je chci projednávat (podle důležitosti), až na závěr dát prostor rodičům pro případnou diskuzi.

14) Kdybyste mohla dát jednu radu učiteli, kterého za krátkou dobu čekají jeho první třídní schůzky. Co by to bylo?

Nenechat se vyvést z míry, věřit ve své schopnosti. Každý máme svůj styl komunikace a každý jsme jiné povahy. Takže jednu situaci by více lidí řešilo různými způsoby. V tom je ta zajímavost a pestrost. Nikdy se člověk nezavděčí všem.

15) Jaký scénář třídní schůzky se vám osvědčil?

Odpověděla jsem u předchozí otázky.

Paní učitelka F

1. Cítila jste se být připravena na první třídní schůzku? Pokud ne, kde jste hledala pomoc či informace?

Na první třídní schůzku jsem se připravila, protože to byla úplně první zkušenost v tomto směru. Informace jsem hledala u zkušených kolegů a samozřejmě i u uvádějící učitelky, která mi hodně informací řekla. A potom se ve škole v tu dobu zrovna tvořil manuál pro začínající učitele, vedla to J., takže jsme se společně podíleli na tvorbě toho manuálu. A pak jsem čerpala na metodických skupinách od kolegů, kteří vedli paralelní třídy v tom ročníku.

2. Co vám pomohlo se na schůzku připravit a získat tak jistotu?

Pomohli mi kolegové a pak jsem si sepsala body toho, co by na té schůzce mělo zaznít a tam jsem čerpala i sama od sebe, když jsem šla na 1. třídní schůzku svému prvňáčkovi. Řekla jsem si, co potřebuje každý rodič vědět a podle toho jsem si sestavila harmonogram třídní schůzky.

3. Vzpomeňte si prosím na Vaši první třídní schůzku. Co jste před ní řešila?

Určitě, abych na ní byla připravená a abych měla dostatek písemných podkladů, kterých se můžu držet. Pak mi záleželo na tom, abych byla včas na správném místě, abych mohla přivítat všechny rodiče. A aby vznikly první dojmy.

4. Co pro Vás bylo největší výzvou?

Původně tu třídu, kterou vedu, měla vést jiná paní učitelka, ale ta dala během prázdnin vědět, že nenastoupí. Ale už předtím byly schůzky budoucích prvňáků a tam byl někdo jiný než já. Určitě rodiče čekali tu učitelku, která tam byla v červnu, a najednou tam byl někdo jiný. Největší výzvou bylo, aby to pro ně nebylo zklamání.

5. Bylo něco, z čeho jste měla v souvislosti se třídní schůzkou strach?

Ani ne. Měla jsem zdravou trému, ale strach ne. S věkem mám už zkušenosti a říkám si, že jsem už dostatečně sebevědomá, abych se ničeho nemusela bát.

6. Řešila jste nějak úpravu prostředí, případně občerstvení na třídní schůzky?

Občerstvení určitě ne. Ale máme Začít spolu, tak jsem musela stoly uspořádat tak, abychom na sebe všichni dobře viděli.

7. Jaká byla atmosféra třídní schůzky? Proměňovala se nějak?

Úplně přátelská. Mým cílem bylo, abych s rodiči navázala dobrý kontakt, protože je to základ. U prvňáčků jsem si byla vědoma toho, že od rodičů budou potřebovat pomoc, protože nejsou samostatní. Chtěla jsem s rodiči navázat kontakt tak, abychom byli otevření a důvěřovali si.

8. Jak jste se během schůzky cítila?

Nijak výjimečně. Cítila jsem zdravou trému, ale žádný stres.

9. Jak třídní schůzka probíhala?

Snažila jsem se držet harmonogramu, který jsem si stanovila. Na schůzce jsme volili třídního důvěrníka, takže jsem dala rodičům na výběr, jestli se chce někdo přihlásit dobrovolně nebo budeme volit. Nakonec se jedna paní přihlásila sama a dodnes je výborný třídní důvěrník, který mi pomáhá spoustu věcí mezi rodiči vykomunikovat. No a držela jsem se toho harmonogramu, abychom prošli všechny věci organizační, informační, prostě vše důležité. Domluvila jsem se se třídní důvěrníci, že bude se mnou procházet harmonogram schůzky a kontrolovat, jestli jsme na něco nezapomněli.

10. Získala jste od rodičů po třídní schůzce zpětnou vazbu? Pokud ano, jakou?

Asi v rámci diskuze, když se ptali na to, co nezaznělo.

11. Je něco, co se Vám velmi dobře podařilo zvládnout a jste na to pyšná?

Já jsem ráda, že jsem s rodiči navázala příjemný vztah. Vždycky jsme se spolu na všem dohodli. Já stavím na zkušenosti mámy, vidím to i z pozice rodiče. Každý bude svoje dítě hájit a člověk musí s nimi mluvit diplomaticky.

12. Je naopak něco, co Vás na první schůzce překvapilo nebo jste si s tím nevěděla rady?

Bála jsem se, aby mě někdo nepřekvapil otázkou, na kterou nebudu znát odpověď. S tím se dá ale pracovat, řeknu, že nevím, zjistím a napíšu jim to e-mailem. Nikdo se mě nesnaží na něčem přichytit. S rodiči je to tanec na tenkém ledě.

13. Co by mělo být na seznamu přípravy pro třídní schůzky?

Informace pro rodiče, co budou děti potřebovat do školy, jaké přesně pomůcky nakoupit nebo co nekupovat. Pak rodiče zajímá organizace obědů. Také jsme řešili školu v přírodě, na to jsem musela znát odpovědi, hlasovali jsme, jestli se má škola v přírodě konat. Pak jak funguje družina, jaký budeme mít rozvrh. Hlavně organizační věci.

14. Kdybyste mohla dát jednu radu učiteli, kterého za krátkou dobu čekají jeho první třídní schůzky. Co by to bylo?

Aby se nebál a soustředil se na vytvoření vztahu s rodiči, protože to je základ všeho. Děti jsou naladěné podle toho, jak o vás mluví a smýšlí rodiče. Je to znát i na pracovním prostředí, které v třídě v tu chvíli vzniká. Prostě si s nimi vytvořit lidský vztah, ne se na ně pitvořit nebo se jim lísat do přízně, všichni jsme jen lidi a nám jde o ty jejich děti.

15. Jaký scénář třídní schůzky se vám osvědčil?

Přivítám rodiče, řekneme si, co na schůzce budeme probírat, potom jedeme podle mého zápisu, který mám připravený a konzultuji se třídní důvěrníci a diskuze je nakonec. A vyjde nám to tak na tu hodinu.

Příloha 6 – Přepis rozhovorů se začínajícími učitelkami (konzultace)

Paní učitelka A

1. Kde jste před prvními konzultacemi hledala pomoc a podporu?

My jsme měli metodická setkání a sdružení, takže to pro mě asi byla největší pomoc, protože tam jsme si řekli, co by ty konzultace měly obsahovat a jak můžou probíhat. A k tomu jsem si hledala další informace v literatuře. A pak jsem ještě něco věděla z vejšky. Ale bylo to spíš o mně, že jsem si řekla, že chci, aby to probíhalo tak a tak, a ze strany školy jsem získala podporu – řekli mi, jak si to třeba zorganizovat časově, jak dlouho by měla ta konzultace trvat, jak psát rodičům, aby se tam zapisovali atd.

2. Co Vám nejvíce pomohlo získat jistotu?

Asi ta podpora kolegyně a to, že ony mi daly tu sebejistotu v tom, že se toho nemusím bát. Měla jsem to nachystané a přesně jsem věděla, co tam budu dělat. Měly jsme napsané výstupy učiva, které jsme dávaly dohromady. Ale já jsem si to upravovala. Měly jsme tam například předměty čestinu, matiku a ČaS, ale já jsem si tam přidala ještě chování a osobnost dítěte, ale ne s každým dítětem jsem to dělala.

3. Co zejména jste řešila před prvními konzultacemi?

Já jsem nic neřešila. Já jsem řešila, aby to nějak proběhlo a abych dodržela timing, což jsem nedodržela, takže toho jsem se asi nejvíc bála. A pak jsem nevěděla, jestli tam mám zajišťovat občerstvení či nikoliv.

4. Co pro Vás bylo největší výzvou?

Největší výzvou pro mě bylo vůbec vést tu konzultaci a být mentorem tak, aby měl prostor i ten žák i ten rodič, protože já jsem ty rodiče do té doby skoro neznala. Takže vést to, aby to bylo přínosné pro všechny. A pak výzvou bylo nastavení cíle, který pramení z té konzultace, který má to dítě zase někam dál posunout.

5. Měla jste z něčeho v souvislosti s konzultacemi strach?

Neměla jsem z ničeho strach. Kdo se bojí, nesmí do lesa.

6. Řešila jste nějak úpravu prostředí nebo občerstvení?

Dostala jsem jednu geniální radu a ta zněla, že učitel musí sedět naproti hodinám. A když sedí naproti hodinám, tak si jednoduše pohlídná čas. Takže já jsem věděla, kam si sednu já. Měla jsem tam nachystané dva stoly, které jsem měla spojené k sobě, a tam, kam jsem si dala ty své materiály a poznámky, tam bylo jasné, že budu sedět já. Ale pak jsem vyzvala rodiče a žáky, ať si vyberou, kde budou sedět, kde jim je to příjemné.

7. Jaká byla atmosféra prvních konzultací?

Měnila se podle toho, co to bylo za žáka, a také podle toho, jak moc rodičům záleželo na prospěchu nebo na vzdělávání toho potomka. Většinou ta atmosféra byla příjemná. Někdy byla vyhrocená, když rodiče tlačili nějakým způsobem na to dítě, že třeba dítě neplní své povinnosti nebo neplní kázeňské povinnosti. Takže rodiče se dozvídali, co to dítě dělá nebo nedělá, což ale bylo skvělé v tom, že se to tam hned vyřikávalo na místě vzhledem k tomu, že všichni aktéři byli přítomní. Já jsem sbírala informace i od jejich ostatních učitelů, takže jsem pak měla seznamy, co rodiče s dětmi ještě potřebují probrat atd.

8. Jak konzultace probíhala?

Já jsem vyšla ze třídy a otevírala jsem rodičům přes ten zvonek. Podala jsem si s nimi ruku, většinou přišla jen maminka s dítětem. Pozvala jsem je k pohoštění a pak jsem je seznámila s tím, jak ta konzultace bude probíhat. Takže ti rodiče hned věděli, co se bude dít a co se od nich a od dítěte očekává, protože ty konzultace byly najednou pojaty jiným způsobem, než na jaký byli zvyklí. Na což jsem zpětně získávala moc pěknou zpětnou vazbu.

Takže ty konzultace probíhaly tak, že já jsem měla nachystaný výstup učiva ze čtyřech předmětů, takže jsem měla češtinu, matematiku, angličtinu a ČaS, a měla jsem to zalaminované, rozstříhané v jednotlivých kelímcích jsem měla ty předměty. Řekla jsem dítěti, ať si zvolí, jakým kelímkem chce začít, takže si každý zvolil podle toho, co mu šlo. A rozdělovali to na číselné ose 1-5 podle toho, co by si dali z toho předmětu a podle toho, jak cítí, že ovládají to učivo, a tam se vše přesně ukázalo. Třeba například, že když byl výstup „Bezchybně ovládám pravopis vyjmenovaných slov.“, tak ho přiřadili k jedničce nebo ke dvojce, někdy i ke trojce. Ke každému předmětu bylo pět výstupů, a to bylo učivo za září, za říjen a půlku listopadu. Oni si to rozřadili a my jsme se pak domluvili na nějaké výsledné známce, kterou jsme zapisovali do takových papírů, a ten zápis jsem

dělala já. Udělali jsme všechny ty předměty a když nám ještě zbyl čas, tak jsme ještě řešili i chování, na které jsem tam měla také kartičky.

Vlastně ještě úplně na začátku, když přišli ti rodiče a posadili se, tak já jsem je vyzývala, jestli mají nějakou otázku nebo něco, co je trápí ohledně školy, na co bych jim já mohla odpovědět. Na to bylo vidět, že rodiče nejsou vůbec připravení, takže kolikrát nevěděli nic a pak se k tomu vrátili na konci té konzultace. A byly to třeba věci, na které jsem neznala odpověď, takže jsem to musela zjišťovat nebo jsem je odkazovala někam dál.

Takže takhle to celé proběhlo. Já jsem to zapsala, podepsala jsem to já, rodič a dítě, a oni si to pak lepili do informačního deníku. A než odešli z té konzultace, tak každý z nich si měl stanovit nějaký cíl. Dostali k tomu takový návod, papír a cílilo to na jejich osobnost. V čem se chtějí třeba zlepšit nebo co jim ještě nejde, což oni viděli i třeba na základě těch jednotlivých výstupů. Pak jsme řešili, jak dlouhodobý to bude cíl a kdy se to zkontroluje, aby tam probíhala i nějaká ta evaluace. Ale tohle už měli za úkol si udělat doma. Oni mi to pak do týdne od konzultací nosili s tím, co si zvolili za cíl, a byli pod tím podepsaní rodiče, aby i rodiče na to byli schopní dohlédnout. A tím my jsme uzavřeli tu konzultaci, která se pak překlápěla i do té výuky, protože já jsem věděla, co ty děti mají za cíle, takže jsem je na to třeba upozornila.

9. Jak reagovali na konzultaci rodiče? Získala jste od nich zpětnou vazbu?

Reagovali velmi pozitivně. Bylo to něco jiného, než na co byli zvyklí. Dostávala jsem opravdu velmi dobrou zpětnou vazbu, a to i od rodičů, kteří třeba učí u nás na škole.

10. Je něco, co se Vám podařilo velmi dobře zvládnout a jste na to pyšná?

Asi vedení těch konzultací a přimět děti k tomu, že se samy ohodnotily, aby to bylo odpovídající i tomu, jak jsem to cítila já.

11. Bylo něco, co Vás zaskočilo nebo jste si s tím nevěděla rady?

Asi ne. Byly tam věci, které bych změnila, ale nic, co by mě zaskočilo, protože jsem byla dobře připravená.

12. Jakým způsobem plánujete konzultace?

My jsme je plánovaly společně s dalšími učitelkami a pak já jsem se nad tím i sama zamýšlela.

13. Jsou aktivity nebo činnosti, které jsou stěžejní a zařazujete je pravidelně? Jaké?

Sebereflexe. To já zařazuji pořád. Děti potřebují vědět, že někam směřují a že se vyvíjejí. Co k tomu hodně pomáhá je třeba na začátku dětem říct cíl hodiny a tím oni ví, co je tím učivem a co se učí. To mi pak pomáhalo i v těch konzultacích, že jsem nemusela vysvětlovat, co se skrývá pod tím názvem.

14. Osvědčil se Vám při plánování nějaký postup? Jaký?

Společné setkání na metodickém. Měly jsme společné plánování, pak jsme měly ty výstupy, to učivo a zhodnocení.

15. Jaké vidíte výhody a nevýhody konzultací oproti klasickým třídním schůzkám?

Určitě individualizace. Nějaké hlubší poznání té rodiny, nastavení dalších cílů, takže všechno se to odvíjí od té individualizace, to jsou výhody. Nevýhodou je určitě čas, protože strávíš hodně času jak přípravou, tak realizací. Ale to je jediná nevýhoda, která je. A mně se těch konzultací zúčastnily úplně všechny děti. V termínech jsem se snažila přizpůsobit i rodičům, vypsala jsem nějaké i třeba před prací.

16. V čem vidíte největší přínos konzultací pro žáky/pro rodiče/pro Vás?

Tak pro žáky je největším přínosem utřídění toho, co by měli zvládnout, kde jsou a v čem se zlepšit, aby se soustředili sami na sebe a neporovnávali se s dalšími. Oni i přesně ví, v čem se mají zlepšit nebo kde mají slabá místa. Pro rodiče si myslím, že je největším přínosem, že vidí, na čem ti žáci jsou. Oni se koukají třeba na bakaláře, kde mají děti samé jedničky, ale pak vidí, že si jejich dítě na konzultaci nevěří a podhodnocuje se. Takže se musí pracovat i na jeho sebevědomí. Rodiče slabších dětí zase vidí, jak se to dítě chová ve škole a co se s dítětem ve škole dělá. Já jsem dělala i konzultace online, kterých se všichni sice nezúčastnili, ale byla to zase úplně nová zkušenost. A pro mě je přínos konzultace v tom, že víš, kam máš dál posouvat to dítě a jak vysoké nároky na něj klást, protože vidíš, jak to dítě se vidí a hodnotí. Pak řešíš individualizaci třeba i metod výuky, když někomu něco nejde. Vše si ukládám do portfolia a slouží to i pro mě k zamyšlení, v čem se mám i já dále rozvíjet a kam posouvat tu konzultaci, aby to ani pro jednu stranu nebyla ztráta času.

Paní učitelka C

1. Kde jste před prvními konzultacemi hledala pomoc a podporu?

Určitě u kolegyň, které jsou už zkušené a byly i velmi nápomocné. Třeba jsme si i zkoušely, jak taková první konzultace může vypadat a říkaly jsme si, jak začneme a co budeme dělat, a i jsme si to třeba pak vyzkoušely. Jedna ta zkušená učitelka dělala, že je rodič a já, že jsem učitelka a jak se to udělá. A taky jsem možná měla výhodu, že jsem konzultace viděla, když jsem byla tady na praxi.

2. Co Vám nejvíce pomohlo získat jistotu?

Asi to, že jsme si to i vyzkoušeli a určitě ta podpora od kolegyň.

3. Co zejména jste řešila před prvními konzultacemi?

Co vše bude obsahem a jak nechávat mluvit to dítě a toho rodiče, kolik jim dát prostoru. Řešily jsme také, jestli se to stihne časově.

4. Co pro Vás bylo největší výzvou?

Asi ten čas, protože jsem zjišťovala na těch konzultacích, že se to nestíhá a čas vyhrazený na přestávku využívám spíš na konzultaci.

5. Měla jste z něčeho v souvislosti s konzultacemi strach? Z čeho?

No určitě. Sice tam není tolik rodičů, ale přece jenom je tam ten rodič, a i to dítě, tak řeším, jak se chovat před tím rodičem.

6. Řešila jste nějak úpravu prostředí nebo občerstvení?

Občerstvení ani úpravu jsem neřešila. Já jsem si sedla do jednoho hnízda spolu s dítětem a rodičem.

7. Jaká byla atmosféra prvních konzultací?

Převážně to bylo v pohodě. I se to prodlužovalo z toho důvodu, že jsme si hezky povídali. Trochu mi přišlo, že ti moji prvňáčci byli někteří moc upovídání nebo nemluvili vůbec. Měla jsem z toho větší strach, než to ve výsledku bylo.

8. Jak konzultace probíhala?

Já jsem si předtím u každého dítěte napsala, jak se mu vede a co s rodiči a s dětmi chci řešit. Domu jsem jim dala sebehodnocení, které si měli vyplnit. Nad tím jsme na konzultacích strávili hrozně moc času. Nejprve jsme se tedy přivítali, řekli jsme si, o čem konzultace jsou, aby rodiče věděli. Pak jsem vždycky položila otázku, jak se žákovi vede třeba v češtině nebo matice. Týkalo se to hlavně čtení, psaní, počítání. První jsem se ptala dítěte, pak jsem dala rodičům možnost to doplnit a pak jsem to já zakončila a řekla svůj názor.

9. Jak reagovali na konzultaci rodiče? Získala jste od nich zpětnou vazbu?

Ano, už i na schůzce mi rodiče říkali, jak jsou spokojeni. Třeba se mě vyptávali na nějaké věci, které si normálně nestihneme říct, takže jsem jim doporučila i nějakou literaturu nebo to, co můžou dělat s dětmi doma.

10. Je něco, co se Vám podařilo velmi dobře zvládnout a jste na to pyšná?

Jsem ráda, že jsem to zorganizovala tak, že to fungovalo a myslím si, že všichni byli spokojeni.

11. Bylo něco, co Vás zaskočilo nebo jste si s tím nevěděla rady?

Měla jsem případ, že holčička si na konzultaci lehla na koberec a nechtěla si sednout k nám. Čekala jsem, jak zareaguje maminka, ale ta neudělala nic, tak jsem jí řekla, ať si k nám jde sednout a snažila jsem se jí přilákat.

12. Jakým způsobem plánujete konzultace?

Já se na to hodně připravuju. Nejdřív si u každého dítěte projdu, co se dítěti daří a co ne. Projdu si písemky, pozoruju děti v hodinách. A vycházím z toho.

13. Jsou aktivity nebo činnosti, které jsou stěžejní a zařazujete je pravidelně? Jaké?

No já zatím měla jen jednu konzultaci, ale sebehodnocení bych zařadila vždy, aby rodiče viděli, jak se to dítě vidí.

14. Osvědčil se Vám při plánování nějaký postup? Jaký?

Většinou mám postup stejný jako kolegyně. Se opičím. :-)

15. Jaké vidíte výhody a nevýhody konzultací oproti klasickým třídním schůzkám?

Výhoda je, že máme na sebe více času a nemusím řešit nějaké potíže a pochvaly před ostatními rodiči. Je skvělé, že tam není jen ten rodič, ale i to dítě a můžeme si to vyříkat všichni najednou. A i to dítě má šanci říct, v čem je dobré, co mu nejde, v čem je dobré, a to ho posouvá dál. Nevýhoda je, že je to dost časově náročný.

16. V čem vidíte největší přínos konzultací pro žáky/pro rodiče/pro Vás?

Pro žáka je výhoda v tom, že vidí, jakým směrem se má vydat, aby se posunul dál v daných předmětech. Přínos pro rodiče je, že si může s učitelem individuálně říct některé věci a zároveň to řešit rovnou s tím dítětem. Taky tam vidí posuny a vidí, jak dítě nahlíží na sebe. A pro mě je dobré vidět, jak rodiče s dětmi komunikují, a i mi to dává nějaký přehled o jejich rodinné situaci.

Paní učitelka D

1. Kde jste před prvními konzultacemi hledala pomoc a podporu?

U mojí mentorky a uvádějící učitelky, také jsem to probírala s bývalou spolužačkou z VŠ, která se konzultacemi R-U-Ž zabývala v DP.

2. Co Vám nejvíce pomohlo získat jistotu?

Kvalitní příprava tedy sepsání cílů vzdělávání za čtvrtletí, příprava s dětmi formou sebereflexe a forma konzultace, předvídání možných otázek rodičů a dětí.

3. Co zejména jste řešila před prvními konzultacemi?

Formu konzultace, co vše nesmím opomenout řešit (vzdělávací cíle, chování, s čím bude dítě a rodič odcházet)

4. Co pro Vás bylo největší výzvou?

Formulovat a klást otázky, které co nejlépe vystihnou dosaženou znalost žáků. Nebylo také snadné pracovat s dětmi introvertními a dětmi, které potřebují na věci více času.

5. Měla jste z něčeho v souvislosti s konzultacemi strach?

Vždy jsem měla strach, abych se během konzultace nedozvěděla od rodičů něco, co nevím a jako učitelka bych to měla vypořádat během školního dne (např. šikana, demotivování žáci apod.). Brala bych to jako profesní selhání. Nesmím být na sebe tak moc přísná. Jsem jenom člověk.

6. Řešila jste nějak úpravu prostředí nebo občerstvení?

Řešila jsem vždy místnost, kde bude konzultace probíhat, abychom měli maximální klid a soukromí. Občerstvení jsem neřešila nikdy, maximálně jsem nabídla vodu. Vždy pro mě bylo zásadní, aby konzultace proběhla co nejefektivněji a zabrala 20-30 minut maximálně.

7. Jaká byla atmosféra prvních konzultací?

Pohodová, nepamatuji si žádný nepříjemný moment.

8. Jak konzultace probíhala?

Moje konzultace měly různé formy. Většinou jsem ale měla škálu 1-5, jednotlivé předměty a výstupy, které žáci zařazovali od 1-5, jak si myslí, že danou látku zvládnou. Kladla jsem jim otázky, občas něco i ukazovali. Na konci jsme společně navrhli známky z předmětů a sepsali, co je třeba zlepšit případně, jak na tom budou pracovat.

9. Jak reagovali na konzultaci rodiče? Získala jste od nich zpětnou vazbu?

Rodiče vždy poděkovali, případně se doptávali. Často děkovali za to, že díky konzultacím je to nutí být opravdu v obraze a vědí, co mají děti umět.

10. Je něco, co se Vám podařilo velmi dobře zvládnout a jste na to pyšná?

Jednou jsem každou konzultaci začala osobním slovním hodnocením každého žáka. Bylo to náročné to vše sepsat, ale jsem na sebe pyšná.

11. Bylo něco, co Vás zaskočilo nebo jste si s tím nevěděla rady?

Při jedné konzultaci jsem řešila problémové chování jednoho žáka. Před maminkou jsem popsala, co se stalo. Maminka se začala nekontrolovaně smát. Já jsem tyhle emoce ale nesdílela, jelikož se jednalo o projev šikany. Maminka se mi potom omluvila s tím, že se vždy směje, když ji někdo "kárá". Bylo to zvláštní. Pamatuji si, že jsem na ni jen divně koukala a počkala jsem až ji to přejde, abych mohla s klidným a vážným hlasem pokračovat dál.

12. Jakým způsobem plánujete konzultace?

Často jsem plánovala během metodického setkání s kolegyněmi. Je dobré mít zpětnou vazbu k nápadům, rozdělit si kdo sepíše jaké cíle, sdílet si materiály apod.

13. Jsou aktivity nebo činnosti, které jsou stěžejní a zařazujete je pravidelně? Jaké? *Určitě vždy týden před konzultací s dětmi děláme opakování učiva a sebereflektují jednotlivé vzdělávací cíle, které jsou potom i náplní konzultace.*

14. Osvědčil se Vám při plánování nějaký postup? Jaký?

Metodická setkání, sdílení s kolegy, až potom mé vlastní plánování a příprava materiálů.

15. Jaké vidíte výhody a nevýhody konzultací oproti klasickým třídním schůzkám?

Je to hodně časově náročné a neměla jsem pocit, že by to bylo nějak zvláště finančně ohodnoceno. Stále trvám na tom, že 1000 Kč za třídnictví měsíčně je velmi neadekvátní ocenění, když přihlédnu i k těm konzultacím, přišlo by mi férové alespoň v těchto měsících ohodnotit aktivní učitele lépe. Výhodou je možnost lépe poznat rodiče i děti, dát jim víc individuální péče, víc času, získat o jejich znalostech lepší přehled, vyřešit kázeňské problémy, pomoci dětem se lépe orientovat i v učivu, které se probíralo před delší dobou než je jeden týden. Rodiče jsou "nuceni" se o vzdělávací proces a vzdělávání jako takové víc zajímat.

16. V čem vidíte největší přínos konzultací pro žáky/pro rodiče/pro Vás?

Odpověď najdete v otázce 15.

Paní učitelka G

1. Kde jste před prvními konzultacemi hledala pomoc a podporu?

Já jsem měla svoji uvádějící učitelku, která mi řekla, co se ode mě čeká plus, protože jsme všechny v těch prvních třídách byly začínající učitelky, tak jsme měly ještě bonusovou paní učitelku, která nám poskytovala metodickou oporu. Ukazovala nám, co dělá ona, jak to můžeme pojmout a udělat to příjemné pro nás i pro děti.

2. Co Vám nejvíce pomohlo získat jistotu?

Skoro nic. Doted' jsem docela nejistá, nebo mám pocit, že se pořád snažím naplňovat očekávání a snažím se být ideální učitelkou. Ale myslím si, že jak nám J. tenkrát ukázala, co můžeme udělat, abychom toho nedělaly moc, že si máme předem připravit s dětmi práci, kterou budeme ukazovat, o které budeme mluvit, aby to věděly a nebály se toho, a spíš jsme si povídali, co se jim povedlo, ukázali jsme si tabulku sebehodnocení, takže všechny strany věděly, co se bude dělat a o čem se bude mluvit. A v tom pro mě byla ta jistota.

3. Co zejména jste řešila před prvními konzultacemi?

Jak to přežiju. Jelikož nám J. navrhla, ať si uděláme tabulku sebehodnocení, tak jsme si udělaly tabulku sebehodnocení. Řešila jsem, jak to načasovat. Měli jsme 15 minut a hodně se přetahovalo.

4. Co pro Vás bylo největší výzvou?

Probrat vše v tom mále času, který nám byl dán. Neutíkat, nechat mluvit dítě, ale i rodiče. Byla to pro mě první příležitost zjistit, jak jsou se mnou rodiče spokojeni.

5. Měla jste z něčeho v souvislosti s konzultacemi strach? Z čeho?

Že to strašně zkažím. Že se mě budou ptát na něco, co nevím. Samozřejmě to nakonec dopadlo jinak. Hlavně, aby z toho všechny 3 strany těžily.

6. Řešila jste nějak úpravu prostředí nebo občerstvení?

Ani moc ne. My jsme jen sesunuli židličky, aby všichni seděli u jednoho stolu. Občerstvení řešíme jen u třídních schůzek, když jsme tam dýl. Takže jen sesuneme židle a každé dítě má připravenou složku.

7. Jaká byla atmosféra prvních konzultací?

Lepší, než jsem čekala. Byli jsme nervózní všichni. Nakonec jsem z toho měla radost, že to dobře dopadlo. Děti se rády chlubily rodičům svojí prací. Jsem ráda, že to mám za sebou, že ze mě spadl ten stres, ale zpětně to hodnotím velmi dobře, že jsme si řekli, kde byl problém a co jsme potřebovali.

8. Jak konzultace probíhala?

Rodiče se tedy první zapisovali na termíny, které jim vyhovují. Ať už odpoledne, nebo dopoledne před školou. S dětmi jsme si připravili nějaké sebehodnocení, vybrali si práce, aby ukázaly, jak se učí. Na konzultaci jsme se přivítali, já jsem se zeptala dětí, co se jim dařilo, z čeho mají radost, s čím se chtějí pochlubit. Podívali jsme se na nějaké práce, rodiče se také vyjádřili, jak jsou spokojeni/nespokojeni. Na začátku jsem se vlastně ještě ptala, jak se mají, abych dobře nastavila atmosféru. Pak jsme hlavně hlídali čas. Jediné stresující bylo vědět, že jsou na chodbě další rodiče a že máme na sebe jen chvíli. Pak jsme to nějak zhodnotili, zeptala jsem se, jestli jsou nějaké nejasnosti. Tím, že první konzultace jsou v listopadu, rodiče měli akorát 2 třídní schůzky. Takže jsme se vlastně poprvé blíže viděli.

9. Jak reagovali na konzultaci rodiče? Získala jste od nich zpětnou vazbu?

Většinou mi přímo na konzultaci říkali, jak se dítěti daří a jak vnímají ten systém doma. Ale zpětnou vazbu po konzultacích jsem získávala ve stylu, že jsou rádi, že mě mohli vidět, že jsou rádi, že už to mají za sebou.

10. Je něco, co se Vám podařilo velmi dobře zvládnout a jste na to pyšná?

Že jsem rodičům řekla vše, co jsem chtěla a na nic jsem nezapomněla. Ted' už ale vím, že si toho nemusím chystat tolik, že nemluví já, ale dítě a rodič. A myslím si, že jsme tu první konzultaci nepřepálili, že jsme tam toho neměli moc, že jsme si ukázali 2/3 práce, řekli si sebehodnocení a řekli si, jaký je prostor pro postup do dalších konzultací, a to bohatě stačilo. Myslím, že to vše dopadlo dobře i proto, že jsme to plánovali na tom metodickým předtím společně, i když si to každá pak udělala trochu po svém.

11. Bylo něco, co Vás zaskočilo nebo jste si s tím nevěděla rady?

Určitě. Rodiče na mě směřovali dotazy, na které jsem neuměla odpovědět, takže jsem diplomaticky řekla, že se zeptám vedení. Největší můj postup vidím v tom, že teď už vím, kam je s jejich dotazem poslat, protože se ptali třeba na věci k jídelně, družině... Já samozřejmě všechny tyto informace nemám a nejsou v mojí kompetenci.

12. Jakým způsobem plánujete konzultace?

Každý rok jsme měli někoho nového v ročníkú, takže jsme si vždy řekli, jak konzultace fungují, jak si to plánujeme nebo co plánujeme. Hodně často jsme si i dělily práci, že někdo

třeba vymyslel sebehodnocení za ten předchozí měsíc nebo celé období. Plánujeme tedy většinou společně, každý si pak jenom řekne, jestli bude pracovat s portfoliem nebo vezme nějaké sešity. Mně se osvědčuje to, že si dám práci, sestavím si jednoduché sebehodnocení, ať už k obsahu vyučování, dodržování pravidel, chování ke spolužákům, ve třídě, aby to ukazovalo, jak se nám ta práce daří. Já mám poznámky k tomu, jak to dítě prospívá, tak si připravím, co k tomu rodičům chci říct. Většinou mám napsané poznámky v sešitu. Potom na dalším metodickém sdružení reflektujeme, jak se nám to podařilo, poklepe si na rameno, že jsme to zvládli. Vždycky jsem měla dobré rodiče, takže jsem nezažila žádné konflikty. Takže vždy zreflektujeme, co bylo dobrý, co chceme změnit a řekneme si tipy do dalšího období.

13. Jsou aktivity nebo činnosti, které jsou stěžejní a zařazujete je pravidelně? Jaké?

Určitě je to sebehodnocení. Od nejmenších toho moc nechci, jen máme předpřipravené to sebehodnocení, ukážu nějaké práce, řekneme si, co jsme zvládli a na čem budeme pracovat. U větších dětí už mám kartičky, lístečky, u nás v 1. a 2. třídě máme slovní hodnocení, ve 3. začínají se známkami, takže si dítě známku na 1. čtvrtletí vytvoří samo. Takže mám kartičku s tím, co by dítě mělo umět, oznámkuje si jednotlivé výstupy a z toho mu zhruba vyjde ta známka, takže se děti oznámkují. Většinou mají sklony se podhodnocovat, tak jim řeknu, že to určitě nebude trojka, když tu vidím jednu trojku a deset jedniček. Každé konzultace se snažím dělat i měsíční sebehodnocení, aby to bylo variované, tak tomu vždy předchází sebehodnocení a výběr prací, o kterých se chceme bavit.

14. Osvědčil se Vám při plánování nějaký postup? Jaký?

Většinou se dohodneme v rámci ročníku, jestli si připravíme nějaký plán nebo kdo sestaví to sebehodnocení. Držím se toho, že méně je více a snažím se děti nepřehltit v sebehodnocení, aby tam toho nebylo moc. Ke každému předmětu jsou to 3-4 výstupy. Je důležité si uvědomit, že toho nesmí být moc.

15. Jaké vidíte výhody a nevýhody konzultací oproti klasickým třídním schůzkám?

Mně se líbí, že u nás se to střídá. Ve čtvrtletí jsou konzultace, v pololetí schůzky. Ta výhoda je, že můžu vidět, jak dítě interaguje se svým rodičem. Je to dobré pro všechny tři, můžeme si tam srovnat myšlenky. Děti tam nikdy nejdou s obavou z neznámého, protože vždy probereme, co se tam bude probírat. Nevýhoda: je to časově strašně náročné, já se snažím během týdne obsáhnout všechny ty konzultace. Někdy jsem až do půl sedmé ve škole, ale pro

vybudování si komunity rodičů a bezpečného prostředí ve třídě je to hodně přínosné. Ze začátku mi trvalo hodně dlouho, než jsem si uvědomila, co chci rodičům říct, ta příprava byla hrozně zdlouhavá, teď po těch pěti letech zhruba vím, jak to udělat. Na třídních schůzkách zas člověk vidí interakci rodičů a dají se tam vyřešit věci jako jestli pojedeme na výlet nebo vyskytla se taková a taková možnost, a dá se to líp probrat. Takže oboje dvoje bych řekla, že mají svoje pro a proti, a proto se mi zdá vhodné je kombinovat.

16. V čem vidíte největší přínos konzultací pro žáky/pro rodiče/pro Vás?

Myslím si, že to všechny posune na té rovině vlastního sebevědomí, uvědomění. Od první třídy se děti učí stanovit si, v čem jsou dobré a v čem je potřeba přidat. To si myslím, že je hrozně důležité vědět, že se můžu obrátit pro radu. A rodiče učím, že je to trojúhelník, ve kterém musíme být spokojení všichni 3, jak žáci, rodiče, tak my. A když to nebude fungovat, tak se nebude ani jednomu v té škole líbit. Což si myslím, že je strašně důležité. Že si můžeme vysvětlit a uvědomit, jestli jsou tam nějaké třetí plochy. Konzultace přinášejí větší pocit bezpečí a porozumění do naší školní komunity. Rodiče mě podrží, neřeknou, že to paní učitelka udělala špatně. To si myslím, že ty konzultace jsou vhodné. Rodiče mají děti doma, ale já je tu mám celé dopoledne, neví, jaká jsem a mají možnost mě poznat i třeba při těch konzultacích.